

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 159/04-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. septembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. M. R., N., zastúpenej advokátom Mgr. S. P., Advokátska kancelária, N., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 143/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. M. R. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. mája 2004 doručená a 10. augusta 2004 upresnená sťažnosť Mgr. M. R., N. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 143/03.

Vo svojej sťažnosti sťažovateľka uviedla, že sa návrhom podaným okresnému súdu 12. decembra 2002 domáhala vydania platobného rozkazu na zaplatenie sumy 1 779,26 EUR s prísl. proti odporcovi ZEPTER SLOVAKIA, spol. s r. o., a to na tom základe, že

odstúpila od kúpnej zmluvy, na základe ktorej zaplatila žalovanú sumu ako kúpnu cenu odporcovi, avšak odporca jej zaplatený tovar v dojednanej lehote nedodal. V súčasnosti nemá ani tovar ani peniaze a vzhľadom na neskončené súdne konanie sa nachádza v stave právnej neistoty.

Ďalej sťažovateľka uviedla, že 20. decembra 2002 okresný súd vyzval jej právneho zástupcu na doplnenie návrhu spočívajúce v oznámení výšky istiny vypočítanej kurzom SK : EUR ku dňu podania návrhu. Doplatok súdneho poplatku 29 Sk súdu uhradila 3. marca 2003. Platobný rozkaz zo 14. marca 2003 sp. zn. 33 Rob 2874/02 okresný súd doručil jej právnenému zástupcovi 23. apríla 2003. Na výzvu okresného súdu doručenú jej právnenému zástupcovi 8. septembra 2003 sa 30. septembra 2003 vyjadrila k odporu odporcu. Od tejto doby uplynulo 8 mesiacov, počas ktorých okresný súd neurobil žiadny úkon smerujúci k rozhodnutiu vo veci samej.

Zo znenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, sťažovateľka vyvodila, že v označenom konaní dochádza k porušovaniu jej práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd v jej veci rozhodol takto:

„1. Okresný súd Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Rob 2874/02 porušil právo Mgr. M. R. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Rob 2874/02 prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

3. Mgr. M. R. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 74 278.- Sk (slovom sedemdesiatštyritisíc dvestosedemdesiatosem tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný jej vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Mgr. M. R. priznáva úhradu trov právneho zastúpenia presne vyčísleného v rozhodnutí Ústavného súdu na účet advokáta Mgr. S. P.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených písomností je zrejmé, že sťažovateľka podala 12. decembra 2002 okresnému súdu návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie sumy 1 779,26 EUR s príslušenstvom. Okresný súd po zaplatení celého súdneho poplatku 3. marca 2003 sťažovateľkou navrhované rozhodnutie, teda platobný rozkaz, 14. marca 2003 aj vydal. Proti tomuto platobnému rozkazu (sp. zn. 33 Rob 2874/02) bol 19. augusta 2003 podaný odpor. Okresný súd predmetný odpor doručil právnemu zástupcovi sťažovateľky na vyjadrenie 8. septembra 2003, ktorý tak učinil 30. septembra 2003. Podľa

zistenia ústavného súdu vec mala byť následne zaevidovaná na okresnom súde pod sp. zn. 23 Cb 253/03, predsedníčka okresného súdu však súhlasila s prevedením veci „*do reg. C*“, preto bola vec 25. novembra 2003 zapísaná pod sp. zn. 11 C 143/03. Konajúca sudkyňa 7. júla 2004 nariadila vo veci pojednávanie na 2. september 2004, ktoré bolo odročené na 29. september 2004.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že okresný súd v napadnutej veci v podstate plynulo konal do 25. novembra 2003, odkedy do 7. júla 2004 neboli vo veci vykonávané úkony, v súčasnosti však okresný súd opäť vykonáva úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľky v danom konaní.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. III. ÚS 102/02, II. ÚS 50/04, I. ÚS 58/04) ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama o sebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vychádzajúc z uvedených skutočností, najmä z celkovej doterajšej dĺžky predmetného konania (počas ktorej okresný súd vydal vo veci jedno rozhodnutie), z charakteru posudzovanej veci, ako aj skutočnosti, že súčasný postup zákonnej sudkyne vo veci nasvedčujú tomu, že prípadné prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, aj keď v danej veci nesporne došlo k ojedinelej nečinnosti, by v konečnom dôsledku nevedlo k zisteniu takých nedostatkov v postupe okresného súdu, ktoré by odôvodňovali vyslovenie porušenia sťažovateľkou označeného základného práva.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť spočívajúcu v tom, že celková dĺžka doterajšieho konania spolu s charakterom veci a terajším postupom súdu vylučuje, aby konanie sp. zn. 11 C 143/03 v súčasnom štádiu bolo možné pokladať za konanie so zbytočnými prietahmi. Inak povedané, celková dĺžka napadnutého konania v spojení s počtom a charakterom úkonov, ktoré počas nej okresný súd vykonal, vylučujú možnosť, aby v konaní okresného súdu došlo k zbytočným prietahom znamenajúcim porušenie práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. septembra 2004